

אמר עזמות...

במסיבת הדיפת שנערכה בשבת שעברה בין מנחה למערב מלעלה על גג ביתו של „מר-עיר“ דיונגוף, כלומר על האיגרא הרמה שמעל למוזיאון, ושבה השתתפה גם האורחת היפה „אס-תר המלכה“ פאמריקה בשמלתה הורודה, בדקות קומתה, ג... וב... (את יתר הפרטים אני מניח לקיסרי) — נתעוררה השאלה על המצב המדיני שלנו בארץ.

אחד המסובים, מגדולי הדיפלומטיה בתל-אביב, אמר כי תניעה אנטישמית גדולה נתעוררה בארץ, ועל זה העיר דיונגוף מיד :

— עליחה, אדוני, לא תנועה אנטישמית כי אם תנועה אנטי-י-שית-נתעוררה בארץ ע"י מר בן-אב"י. „היוסב“ (היושב) פה עכנו... *

הוא אשר אמרתי, אין מזל לא"י ! פקיד אחד גבוה אנגלי היה לנו, סיר ספנסר, דיוויזיה, אשר שימש בקדש וכהן פאר באוצר המלכות בעירנו כמה שנים, ולא זכה לבקרת ולחת-נפלות גדולה או קטנה בעתוני הארץ לא של ישראל ולא של ישמעאל, פקיד שהיה פעם גם „במקום“ הנציב כלוק בשעתו ולא נתן ידו לחילוקי הפרעות ולא ינטריגות, כמנהגם בקדש, אלא שהיה חילוכו בנחת ובנימוס עם כל הבריות, בקיצור אכסמפלר יחיד במינו ויקר-המציאות בין עשרת השבטים בארצנו, שהיה ראוי לשימו כווימרינה כיוחרה בביתן הממשלה אשר כתערוכה, והנה — לקחו גם אותו ומאנתנו ושלחוהו לאיים רחוקים אשר מעבר לממבטיון, עד האי ס"ט הלינה שבו ערך גלות נפוליון הראשון עד יומו האחרון...

ועכשיו, לא ידוע על מי עלינו לככות תחילה אם על הפקיד הזה הטוב על „נפוליון השני“ הזה ולך מאתנו, או על הפקיד שיבא במקומו, שאין אתה יודע — הלנו הוא אם לצרינו ? ...

• • •

אבל, יש מזל לאי קפריסין ! ידידנו סטורס עוזב אותם לשמחות והוא — לאנחות. ירד מאיגרא רמה של קפריסין הלכנה לבירא עמיסתא של רודסיה השחורה, מאותו מקום שבא אלינו ר"צ נסלור מירח אב. איני יודע אם סטורס כ"כ מרוצה מ"זו הליפתי" ומשנוי מקום תחת „הרי הושך“, אבל אין רע בלי טוב.

כנראה, שרודסיה היא, תחנה המעבר של הנציבות לא"י — מעין ב"ם להשתלמות בפו-ליטיקה של עשרת השבטים מ"הודו ועד כוש", ברודסיה — לבנים ושחורים, בקפריסין — תור-כים ויונים, כמה שנאמר : יונים נקבצו עליו בניקוסיה, פרצו חומות מגדלו ושרפו את בית-הנכאת בהיכלו), ובא"י — יהודים וערבים...

אמל הדבר, שאילו היו שואלים אותי, הייתי יועץ להם לשלחו ישר לב"ם גבוה, ל"אונבר-כיטה" של הפוליטיקה האנגלית בהודו, מחמת שיש שם כד נרחב לעבודה ו"פרקטיקה" עשירה בין הינדוסים ומושלמים, ואלף הרונים ופצועים בכל יום — בינו וביןך מה הוא ? ...

אנב, בקשר עם נסיעתו של סטורס לרודסיה במקום א"י, מספרים אניקדוטה אנגלית אופינית זו :

שאלו מאת בנימן דיורעאלי, ראש המינים-טרויך האנגלי ומפלגת המשמרים בימי ויקטוריה,

מה בין „אקצידנט“ (מקרה רע) ל„קטסטרופה“ (מקרה אסון) ? על

על זה ענה המיניסטר האנגלי :

— „אמשל לכם משל ותבינו מאליכם. אם גלדסטון (ראש מפלגת הליברלים ואויבו בנפש) יפול לתוך מימי הנהר, הרי זה „אקצידנט“ (מאורע), אבל אם יוציאוהו חיים משם, הרי זו כבר „קטסטרופה!“ (אסון).

והנמשל ? — אם סטורס הלך לרודסיה הישורה והרחוקה הרי זה „אקסידנט“, אבל אם ישוב משם לא"י — זו תהיה „קטסטרופה“ ...

ובינתיים אירעה „קטסטרופה“ לשונית לועד הקהלה בירושלים.

עולם הפוך ממש ! בן-אב"י דורש לכתב עברית באותיות לטיניות וועד הקהלה בעירנו כותב לוועזית באותיות עבריות, והא ראייה :

בזכרון-הדברים, מליחה : ב„פריטיכל“ מי-שיבת ה„פלגום“ (המלאה בלע"ו) של ועד הק-הקה מאור ליום כ"ד אייר מצינו כתוב, כי החלט לדרש בעד היהודים „מדה מאקסימלית של או-טונומיה מוניציפאלית“. אינני מקנא בשינוי של אותו היהודי התימני או סתם מורחי שנפלו לתוך פיו „אבני החציץ“ האלה, אבל כפי שמתברר נפלה כאן טעות הבחור-הזעזער, ובמקום המלה „מדה“ היה צריך לכתב „מיזורה“ והמלה „של“ הן היא מיותרת לגמרי...

ואני השבתי לתומי כי ועד הקהלה הדורש עיריה עברית, אשר קברניטיה עורכי הדין מצאו לנחוץ לעזב את ועידת עוה"ד בירושלים לאות מחאה נגד הדבור האנגלי של ד"ר ט-ף ולכבוד השפה העברית — ידע לכבד בעצמו את השפה העברית, לכהפ"ח בזכרונות הדברים שלו? ...

ואחד מידידינו, נת"א, עו"ד מוכהק, שלח

לי ספור קצר מן ההוי הארץ ישראל. מעשה בתי-מני זקן שעמד לפני ה' ש פט... האשמה : ביום פלוני נסע הנאשם בר-בנת מחררה לתל אביב בלי כרטיס נסיעה בניגוד למעיה — של פקודת מסילת הברזל.

השופט שואל את הנאשם שם הוא מכיר באשמתו, ו„הנאשם“, תימני כבן 75 שנה בעל זקן קטן ומחודד ושפם שעיר רק בקצוותיו, חבוש לואשו „קסקיט“ קטן — מספר דבר-מה באריכות, בהתלהבות ובמבטא תימני טהור, דברים שאינם ב"ורים למדי.

הקטיגור קורפורל ש, מוצא בכ"ז הודאה בתוך דבריו של הנאשם, שאמנם נסע בלי כרטיס.. ואולם השופט מודה כי לפי שעה לא הבין דבר...

ב"כ התביעה הכללית מצווה לנאשם להוריד כובעו... הנאשם מוחה נגד גזרה זו. השופט מרשה לו לשבת עם קסקיט לראשו.

מופיע עד האשמה הראשון, ב"כ תחנת מסילת הברזל בת"א, מר י. ל. כשהוא לבוש בגדי ש"ד ולכובעו תמועות כתבות של נחשת קלל : „מסילות פלשתינה (א"י) תחנת תל-אביב“. הוא כעיד בשבועה : הנאשם קנה כרטיס הלוך ושוב עד תחנתו. צמח שע"י טבריה, בשוכו ירד בנחנת חדרה ורק לאחר זמן המשיך את דרכו תל אביבה. לפי התקנות הפנימיות של מסה"ב : נוסע שהפסיק את נסיעתו וממשיכה אח"כ זקוק לכרטיס חדש. אדם שנוסע בלי כרטיס חייב לשלם פעם וחצי מכפי מחיר הנסיעה...

במשך כל זמן העדות ישב „הנאשם“ על ספ-כל הנאשמים, נשען על אנרופו והרהר. נדמה היה כאילו כל הענין הזה אינו שייך לו. הוא ניגור פתאום לשאלת השופט: היש לך מה לשאל מהעד ?

הנאשם : לא, חביבי !

השופט : וכסף לשלם יש לך ?

הנאשם : לא, חביבי. לו היה לי כסף, הייתי

נסע למירון!

השופט: ומדוע נסעת בלי כרטיס?

הנאשם: באתי לחדרה ביום ששי אחה"צ, שאלתי אדם אחד לבוש בגדי שוטר: אימתי נגיע לתל-אביב? ענני: בשש ואולי בשבע. אמרתי : הרי זה שבת, ומה? אחלל את השבת? נטלתי את הפצי וירדתי לחדרה למשך השבת; וכיום הראשון הכימכתי את דרכי.

ושלשתם: השופט, הקטיגור וב"כ מסילת הברזל מחטטים ומעיינים בחוק כפי שהתפרסם בעתונים הרשמיים למשלת פלשתינה (א"י), יגעו ולא מצאו כל זכר ל„הוראות הפנימיות“, וע"כ פסק השופט שאין הוראות פנימיות אלה מחייבות את הנאשם; והיות ולפי החוק הרשמי היה לנאשם כרטיס, הרי הוא זכאי...

השופט מודיע לנאשם, שהוא יכול ללכת, הנאשם הזקן מרים את ה„קסקיט“ פעמים, מעשה גרמני בשעה שהוא קורא: „הוך, הוך!“ אומר לשופט: שלום, חביבי—ונעלם...

ועד שתל-אביב בירתנו טפלה בכל החום וה-הקנות, המיוחדות לה, ב„עדלידע“, „מכביה“, תע-הכה ופשיטת הדגל של ה„לונה פרק“ ומשפט שו-שני נגד ועדת הבקרת—לא נמו שומרי ישראל בתיפה והחליטו כיד יזמתם הטובה עליהם לנרך „טררם“ בנוסח תל אביב למען ידעו, כי לא פסו אמונים גם בחיפה עיר העמיד.

ה„דיוננופים“ החיפואיים למיניהם כנסו ושי-בות וקראו לאספות למכביר וידפדפו בלוח הכיס והנה הזמין הקב"ה לפניהם את חג הבכורים הבעל"ט לעשות בו. שפטים, ככתוב.

ודחופים יצאו הרצים להכשיר את הקרקע, גם פרסום לאישתמודעי בעתונות לא חסה כנהוג, ואי"ה נוכח בקרוב להשתתף ב„פנססיה“ החדשה,

(סוף בעמוד ז')